

Δέσποινα Κουτσούμπα

Το 2019 υποδεχτήκαμε ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ τον Μητσοτάκη στο Περιστέρι με το πανό «Σε έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ, θα σε διώξουμε εμείς». Ως προς το πρώτο, ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο τον έφερε, αλλά και τον κρατάει εκεί που είναι. Ως προς το δεύτερο, δεν το καταφέραμε αυτή την τετραετία. Καταφέραμε πολλά, όχι όμως αυτό.

Σε τι συνέβαλε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ; Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ συνέβαλε όλα αυτά τα χρόνια, από τότε που δημιουργήθηκε, στο να υπάρχει χωριστό αντικαπιταλιστικό ρεύμα. Αυτός ήταν ο λόγος της δημιουργίας της κι αυτός παραμένει. Δεν υπάρχει σήμερα κανένας μέσα στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ ο οποίος να έχει απορίες για το αν θέλει να είναι σε ένα χωριστό ρεύμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς δυνατό και ενοποιημένο ή αν θέλει να πάει στη ρεφορμιστική αριστερά. Πρέπει να είμαστε περήφανοι ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ γιατί παρά τις παλινωδίες συντρόφων μας ή οργανώσεων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που ήταν στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, κανένας δεν πήγε ποτέ στο ΣΥΡΙΖΑ. Μεμονωμένοι άνθρωποι πήγαν στο ΣΥΡΙΖΑ. Οι οργανώσεις που έφυγαν, πήγαν στη ΛΑΕ όταν αυτή είχε σπάσει από το ΣΥΡΙΖΑ. Λάθος πολιτική τους εκτίμηση, προφανώς, αλλά δεν προσχώρησαν σε ένα ανταγωνιστικό πολιτικό σχέδιο.

Κι αυτό έχει τεράστια σημασία γιατί στον προσυνηδριακό διάλογο υπήρξαν τοποθετήσεις -και υπάρχουν ακόμα γραμμένες- που θεωρούν ότι υπάρχει κάποιος εδώ μέσα που πρέπει να πειστεί για το χωριστό αντικαπιταλιστικό ρεύμα. Εγώ λέω αυτή η συζήτηση να μη γίνει καθόλου. Είναι ληγμένο για όποιον είναι εδώ μέσα σήμερα, είτε οργάνωση είτε πρόσωπο, ότι ο λόγος που είναι εδώ από το 2009 και από δω και πέρα, είναι γιατί θέλει να συμβάλει στο να υπάρχει αυτός ο χώρος χωριστός.

Το θετικό ποιο είναι; Ότι πλέον αυτό έχει τεθεί και από την πραγματικότητα. Το 2009, το 2010, το 2012 ακόμα, υπήρχαν οργανώσεις, όπως η ΔΕΑ, οι οποίες πήγαν στο ΣΥΡΙΖΑ και το έκαναν εξ ονόματος της επαναστατικής αριστεράς. Και υπήρχε σε όλους μας τότε μια πολύ έντονη πίεση. Μας έλεγε ο κόσμος τότε «μα δεν είναι σωστό να πάτε, να οργανώσετε το αριστερό ρεύμα μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ;». Και παλεύαμε να αποδείξουμε ότι όχι, δεν είναι αυτό το σωστό. Τώρα δεν χρειάζεται πια να το αποδείξουμε, έχει αποδειχτεί στην πράξη.

Όποιος σήμερα κάθεται να συζητήσει με το ΜέΡΑ25, ξέρει όλη η κοινωνία ότι δεν μπορεί να το κάνει στο όνομα της ριζοσπαστικής αριστεράς. Το Ξεκίνημα ας πούμε το κάνει, συζητά με το ΜέΡΑ25. Μας λέει κανείς ότι αυτό που κάνει το Ξεκίνημα είναι το σωστό; Όχι, δεν υπάρχει αυτή η πίεση. Ξέρουν όλοι ότι όποιος πάει εκεί, θα το κάνει γιατί θέλει να είναι πάντα σε ένα κοινοβουλευτικό κόμμα. Δεν θα αποτελεί

κάποιο «παράδειγμα» για τη ριζοσπαστική-επαναστατική αριστερά. Έχει σημασία αυτό να το κατανοήσουμε. Δεν είμαστε λοιπόν σε εκείνη την φάση.

Δεν είμαστε ούτε στο 2015-19 με το δήθεν «μινιμάρισμα του πλαισίου» για να υπάρξει «πλατύ άνοιγμα» που έλεγε η ΛΑΕ και οι δυνάμεις που πήγαν στη ΛΑΕ -και μετά διασπάστηκε ακόμα και με το Λαφαζάνη και στις εκλογές του 2019 με τους δεκαπέντε πρώην υπουργούς και βουλευτές κλπ πήρε το μισό ποσοστό απ' όσο πήρε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Οπότε ούτε αυτό το πρόβλημα το έχουμε, ότι θα μας πείσει κάποιος ότι πρέπει να «μινιμάρεις το πλαίσιο για να έχεις πιο πλατιά απεύθυνση».

Δεν είμαστε όμως ούτε στη φάση, δυστυχώς, της στράτευσης και της ελπίδας. Πέντε χρόνια πριν στη Συνδιάσκεψη είχαμε 1000 μέλη παραπάνω. Αυτά δεν πήγαν κάπου αλλού. Δεν πήγαν στον ρεφορμισμό. Στο σπίτι τους πήγαν. Υπάρχουν, αλλά δεν υπάρχει κάποιος να τους δίνει ελπίδα. Μιλάμε εδώ για την ΑΠΟ, τη ΔΕΑ, την ΑΡΑΝ, την Αναμέτρηση. Όλες αυτές οι οργανώσεις -όπως και εμείς- σε ενεργό κόσμο είναι υποσύνολο αυτού που ήταν το 2015 ή το 2019. Έχουμε συναίσθηση αυτού του πράγματος; Του πόσος κόσμος που είναι στο σχέδιο της ριζοσπαστικής επαναστατικής αριστεράς, σήμερα είναι στο σπίτι του γιατί δεν έχει την ελπίδα, δεν αισθάνεται ότι έχει ένα πολιτικό σχέδιο για να στρατευτεί, να δώσει χρόνο, να έχει αποτέλεσμα; Γιατί ξέρετε -όσο μεγαλώνουμε- έχει σημασία κι αυτό. Ο χρόνος που δίνεις, να αισθάνεσαι ότι είσαι σε μια συλλογικότητα που συζητάει, όχι να πλειοψηφείς πάντα, αλλά να συζητάς, να παίρνεις και να δίνεις πολιτικά.

Έχει τεράστια σημασία. Πόσα χρόνια έχουμε να κάνουμε τοπικές συνελεύσεις; Έχουμε φτάσει στο επίπεδο να κάνουμε Συνδιάσκεψη μερικούς μήνες πριν τις εκλογές, επειδή θα έρθουν οι εκλογές; Κι εμείς εδώ όλοι είμαστε το ρεύμα της επαναστατικής αριστεράς. Και μαζευόμαστε επειδή θα έρθουν οι βουλευτικές εκλογές, στις οποίες δεν πιστεύουμε. Είναι μια πολιτική μάχη, αλλά για μένα δεν είναι η πιο σημαντική. Ας το σκεφτούμε. Ο χώρος μας μικραίνει, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ όμως και με τα 2000 μέλη παραμένει ηγεμονική δύναμη στον χώρο αυτό. Κι άρα το τι θα γίνει σε αυτό το χώρο, είναι δική μας ευθύνη.

Το 2009 αυτό που καταφέραμε οι δέκα οργανώσεις που μαζευτήκαμε όλες μαζί είναι ακριβώς να βγάλουμε από τα σπίτια τους τον τότε αποστρατευμένο κόσμο. Και να του δώσουμε έναν χώρο να ενταχθεί, να συζητήσει πολιτικά, να παράξει μεταποτίσεις. Γιατί αυτό κάνουν τα μέτωπα. Τα ξεχνάμε αυτά; Τι έλεγε το ΝΑΡ για τους ΛΟΑΤΚΙ και τους μετανάστες τότε και τι λέει σήμερα και πόσο η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βοήθησε στην αλλαγή. Πόσους συνδικαλιστές είχε τότε το ΣΕΚ και σε πόσα σχήματα είναι σήμερα. Αυτό είναι το μέτωπο της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς. Αυτό που παράγει αυτά τα αποτελέσματα. Και σε αυτό ενταχτήκαμε όλοι μας και βάλαμε τους ανένταχτους τότε με χαρά σε αυτό το σχέδιο. Αυτό πρέπει να επαναλάβουμε σήμερα. Γιατί αυτό το δυναμικό υπάρχει.

Δεν διακυβεύεται η αυτοτέλεια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Διακρίνω πάρα πολύ άγχος μην μας πάει κάποιος στον ρεφορμισμό. Σύντροφοι και συντρόφισσες, δεν υπάρχει κάποιος που θα σε πιάσει από το χεράκι και θα σε πάει στον ρεφορμισμό. Ξέρετε τι υπάρχει; Η καθημερινότητα. Η καθημερινότητά μας μέσα στα σωματεία, μέσα στην πάλη, μέσα στα πανεπιστήμια. Η πάλη με τον ρεφορμισμό είναι μια καθημερινή πάλη. Δεν έχει σχέση ούτε με τις μορφές. Η 17 Νοέμβρη ήταν μια ένοπλη "επαναστατική" οργάνωση, κλειστή, δεν ακουμπούσε με κανέναν. Υπήρχε μεγαλύτερο ρεφορμιστικό πράγμα από αυτούς; Δεν σε πάει κάποιος στον ρεφορμισμό. Με το όπλο στο χέρι μπορείς να καταλήξεις εκεί. Είναι μια διαρκής διαπάλη. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε όλοι μαζί. Γιατί ο ένας τραβάει τον άλλο πιο αριστερά. Αλλά ο εξαρχής σεχταρισμός, το «δεν συζητάω με κανέναν για να μη με μολύνει», ήταν πάντα βασιλική οδός για να φτάσεις στον ρεφορμισμό χωρίς καν να το καταλάβεις.

Εμένα με ενδιέφερε, και το έχω πει πολλές φορές, να δω αν υπάρχει μία κίνηση η οποία να ενεργοποιεί αυτό τον κόσμο που δεν αισθάνεται ότι έχει νόημα να σπαταλήσει τον χρόνο του. Το Studio ήταν αυτό το πράγμα. Κι αυτό επίσης έχει σημασία. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει κάνει προτάσεις από τον περασμένο Ιούλη σε αυτές τις οργανώσεις. Ήρθαν, συζητήσαν μαζί μας, δεν υπήρξε ένα ρεύμα. Στο Studio υπήρξε. Κι αυτός ο

κόσμος που επανενεργοποιήθηκε και εμφανίστηκε από το πουθενά -που κι εγώ δεν το περίμενα, πήγα με ερωτηματικό- είδα ότι όντως εναποθέτει τις ελπίδες του. Κι επίσης οι οργανώσεις τις οποίες περιλαμβάνει η πρόταση της πλειοψηφίας ως αυτές στις οποίες πρέπει να απευθυνθούμε, ήταν εκεί. Και να σας πω κάτι; Οι σύντροφοι της ΟΚΔΕ τουλάχιστον, το λένε καθαρά: να μην απευθυνθούμε σε όσους έφυγαν από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ προς τα δεξιά. Οι σύντροφοι του ΝΑΡ και του ΕΚΚΕ λένε να απευθυνθούμε σε αυτούς. Αυτοί όμως ήταν στο Studio.

Αυτή τη στιγμή ξέρετε τι πρέπει να κάνουμε; Καταρχάς να πούμε ένα ευχαριστώ στους συντρόφους του ΣΕΚ που μπόρεσε να είναι, έστω με το ένα πόδι μέσα σε αυτή την ιστορία, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και να μην έχει πεταχτεί απέξω και να μη χαρίζουμε τις δυνάμεις που ήταν στο Studio σε ένα αλλοπρόσαλλο πολιτικό σχέδιο, αυτό της ΛΑΕ. Το νούμερο δύο που πρέπει να κάνουμε είναι, γνωρίζοντας ότι η ηγεσία της ΛΑΕ θα καταλήξει στο ΜέΡΑ25 αλλά στη ΛΑΕ υπάρχουν και αγωνιστές, να πάρουμε την πρωτοβουλία να βγει από την 5η Συνδιάσκεψη μια σελίδα κάλεσμα, να το ψηφίσουμε όλοι μαζί εδώ μέσα, που να απευθύνεται θαρραλέα, με τόλμη, χωρίς αποκλεισμούς σε όλους αυτούς, γιατί είμαστε η μεγαλύτερη δύναμη, είμαστε η ηγεμονική δύναμη και δεν έχουμε τίποτα να φοβηθούμε.

Υπάρχουν μόνο δυο εκδοχές. Η μία είναι: κάνουμε πρόταση σε όλους όσοι ήταν στο Studio, η ΛΑΕ φεύγει και οι υπόλοιποι συνεχίζουμε -ούτως ή άλλως μιλάμε για κάτι που είναι αυτοτελής ριζοσπαστική επαναστατική αριστερά. Η άλλη είναι: δεν το κάνουμε, η ΛΑΕ πάει στο ΜέΡΑ25 έχοντας την καβάτζα ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν έκανε καμιά πρόταση, ο αριστερός κόσμος της ΛΑΕ πάει προς τα εκεί αναγκαστικά ενώ θα μπορούσε να μείνει από εδώ και, το πιο σημαντικό από όλα, οι υπόλοιπες οργανώσεις πχ Αναμέτρηση που επειδή υπήρχε η διεργασία του Studio πήρε την απόφαση να ασχοληθεί με το θέμα των εκλογών, απλά δεν θα ασχοληθούν. Και θα ξανακατέβουμε μόνοι μας ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Σε αυτή την περίπτωση ξέρετε τι θα γίνει; Ο περισσότερος κόσμος που ψήφιζε ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα ψηφίσει ΜέΡΑ25 ή ΚΚΕ και εν τέλει θα φτάσουμε να είμαστε πραγματικά ο αιμοδότης της ρεφορμιστικής αριστεράς από άλλο δρόμο.

Το παραπάνω κείμενο είναι η απομαγνητοφωνημένη τοποθέτηση της Δέσποινας Κουτσούμπα στην 5η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ